

denne Ændring er en Følge af, at vi er kommet af med de vestindiske Øer, og at Island er blevet selvstændigt. Samme Opriindelse har Lovforslagets § 9.

Lovforslagets § 2 indeholder Ændringer i Lovens § 9. Den første Ændring skyldes den Ændring, som senere foreslaas i Lovens § 66 angaaende Fiskeriet, hvorved det bestemmes, at de Fiskere, som for Tiden staar med Ret til frivillig Forsikring, nu faar en Forsikringspligt, forsaavidt de er Arbejdsgivere overfor de Arbejdere, som de beskæftiger, ligesom de faar en Pligt til at forsikre sig selv. Af den Grund foreslaas det, at der skal anvendes Betegnelsen „selvstændigt erhvervsdrivende“ i Stedet for den Betegnelse, der nu bruges, „de til frivillig Forsikring berettigede“. Den tredje Ændring i samme Paragraf har samme Begrundelse. Derimod gaar den anden Ændring i Paragraffen ud paa at ændre en Bestemmelse, som angaar Landbrugsafdelingen, hvoraf de to Repræsentanter, der skal vælges for Arbejderne indenfor Landbruget, fremtidig skal vælges efter Indstilling af Landarbejderforbundet i Stedet for som nu efter Indstilling af Sygekassenævnet. Denne Forandring forekommer der mig ikke at være tilstrækkelig Grund til at foretage. Det anføres ganske vist, at Landarbejderforbundet omfatter 30 000 Medlemmer; man mener derfor, at det kunde være rigtig, at denne Forening fik Indstillingsret. Det forekommer mig imidlertid, at Sygekassenævnet er en Institution, som er fuldt berettiget til at have denne Indstillingsret. Vi ved, at Sygekassenævnet omfatter alle, der i det hele taget kan tænkes at være interesserede i dette Forhold, hvorimod Landarbejderforbundet, selv om det har op mod 30 000 Medlemmer, dog ikke har tilstrækkelig Udbredelse alle Vegne.

§§ 3 og 4 indeholder Ændringer i Lovens §§ 10 og 11. Disse Bestemmelser angaar særlig Ansættelses- og Lønningsforhold. Man mener, at den nye Lønningslov for Statens Tjenestemænd indeholder de nødvendige Bestemmelser, saaledes at de to lange Paragraffer kan indskrænkes til nogle ganske enkelte Bestemmelser. § 10 kan indskrænkes til en Bestemmelse om, at de forskellige Afde-

lingers Forretningsorden fastsættes af Indenrigsministeren efter Indstilling af Arbejderforsikrings-Raadet, og § 11 kan indskrænkes til en Bestemmelse om, at ingen af Raadets Medlemmer eller af dets fastansatte Personale maa have Del i Ledelsen af anerkendte Forsikringsselskaber. De Bestemmelser, der opretholdes, er nødvendige, og det forekommer mig, at de, der udelades, kan undværes.

§ 6 indeholder Ændringer i Lovens § 27. Det bestemmes, at Dagpenge for Fremtiden skal løbe, indtil den tilskadekomne har modtaget Meddelelse om Sagens Afgørelse. For Tiden lyder Bestemmelsen paa, at de skal løbe, til Afgørelsen er truffet. Nu kan det underkastes Fortolkning, fra hvornaar man skal regne, at Afgørelsen er truffet, om det skal regnes fra den Dag, Raadet har truffet Afgørelsen, eller fra den Dag, Meddelelsen udsendes til den tilskadekomne. Ministeren har imidlertid hævdet den første Opfattelse, og jeg finder, at det vilde være mest konsekvent, at Dagpengene løber til den Dag. Men dette er et saa lille Spørgsmaal, at det neppe kan give Anledning til stor Strid.

§ 8 indeholder en Ændring af Lovens § 36. Den angaar Bestemmelserne om Erstatningsberettigelse for Enker og Børn. For Tiden er det saaledes, at hvis f. Eks. en fraskilt Hustru har faaet en nok saa lille Understøttelse fra Manden, selv om det kun er f. Eks. 5 Kr. maanedlig, vil der, dersom Manden kommer af Dage ved et Ulykkestilfælde, blive tilkendt hende fuld Erstatning. Jeg tror, det er rimeligt, at Afgørelsen mere overlades til Raadets Skøn, saaledes at der tages Hensyn til, hvilket virkeligt Tab der er lidt, ligesom der ogsaa ydes en nok saa udvidet Berettigelse til at skønne over, hvorvidt der under visse Forhold kan tillægges Børnene en større Erstatning. Ogsaa denne Ændring kan jeg anbefale.

Saa kommer vi til de Ændringer, der hænger sammen med de forandrede økonomiske Forhold, og som gaar ud paa en hel Del Forhøjelser. § 10 bestemmer, at Begravelseshjælpen skal sættes til 200 Kr. For Tiden gives der 80 Kr. paa Landet, 100 Kr. i Købstæderne og 120 Kr. i København og paa Frederiksberg. Der er